

VII. Anke.

§ 37.

Anke kan iværksættes til Forandring, Ophævelse eller Hjemvisning, hvorimod Anke alene til Stadfæstelse ikke kan finde Sted.

§ 38.

Anke kan foruden af Parterne iværksættes af de offentlige Myndigheder, hvis Forretningsomraade den afsagte Kendelse berører.

§ 39.

1. Landvæsensnævnets Kendelser kan, for saa vidt de er Genstand for Anke, indankes for en Landvæsenskommission.

2. De af Landvæsenskommissionen som 1ste Instans afsagte Kendelser kan, for saa vidt de er Genstand for Anke, indankes for en Overlandvæsenskommission.

3. De af Landvæsenskommissionen som Ankeinstans afsagte Kendelser kan ikke yderligere paaankes. Dog kan Landbrugsministeren undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for en Overlandvæsenskommission, naar den skønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for vedkommende. Andragende herom maa være Landbrugsministeriet i Hænde inden 8 Uger efter Kendelsens Afsigelse.

§ 40.

1. Begæringen om Anke skal indeholde en Angivelse af Ankens Genstand og Hensigt, og Udskrift af den paaankede Kendelse maa være bilagt Ankebegæringen eller fremsendes inden 8 Dage efter denne.

2. Begæring om Paaanke af en Landvæsensrets Kendelse skal, bortset fra det i § 39, Stk. 3, omhandlede Tilfælde, indgives til Formanden for den overordnede Ret og være denne i Hænde, for saa vidt angaar et Landvæsensnævns Kendelse inden 4 Uger, og for saa vidt angaar en Landvæsenskommissions Kendelse inden 8 Uger efter Kendelsens Afsigelse.

3. Landbrugsministeren kan dog, naar særlige Omstændigheder taler derfor, meddele Oprejsningsbevilling.

4. Begæring herom skal være Landbrugsministeriet i Hænde, for saa vidt angaar et Landvæsensnævns Kendelse inden 4 Uger, og for saa vidt angaar en Landvæsenskommissions Kendelse inden 8 Uger efter Ankefristens Udløb.

§ 41.

1. Udebliver nogen af Parterne eller begge Parter, antages han eller de at henholde sig til Forhandlingerne for Underinstansen, og Sagen nyder ligefuldt Fremme.

2. Paastand om den indankede Kendelses Forandring eller Ophævelse eller om Sagens Hjemvisning kan nedlægges ikke blot af den, der har foretaget Indankningen, men ogsaa af Modparten. I Henhold til saadan Paastand kan Indstævnte kræve Sagen fremmet til Kendelse, selv om Appellanten udebliver eller hæver Sagen.

3. Ankeinstansen kan undtagelsesvis tilstede Fremlæggelse af nye Bevisligheder, modtage yderligere Forklaringer, eller tilstede nye Indsigelser, naar de ikke staar i Strid med, hvad vedkommende selv har indrømmet for Underinstansen. I alle Tilfælde skal dog Modparten, hvis han ikke møder for Ankeinstansen, udtrykkelig underrettes om, hvad der saaledes agtes benyttet, og have Lejlighed til at udtale sig derover, ligesom han, hvis han ikke er mødt, skal særskilt indkaldes til at overvære Forklaringens Afgivelse for Ankeinstansen.